

Vennskap, valgkamp og troverdighet

Bjørnar Olsen
Sjefredaktør

Når kollegialt vennskap og egne interesser inngår i debattene inn mot landsmøtet, settes redaksjonens habilitet på prøve.

Når kollegialt vennskap og egne interesser inngår i debattene inn mot landsmøtet, settes redaksjonens habilitet på prøve. Presidentkandidat Andreas Høstmælingen er en nær bekjent av journalist Per Halvorsen og en svært god ekskollega av meg. Andre i redaksjonen kjenner Håkon Skard, selv om disse relasjonene er langt fra like tette.

Eller ta hovedinnlegget i denne utgaven, der Anette Høy Due og Rudi Myrvang argumenterer for å velge arbeidsliv som hovedsatsningsområde de neste årene. Førsteforfatter har jeg arbeidet med i Moment i flere år, andreforfatter har jeg hatt som veileder, samtidig som vi av og til omgås privat. Da er det vanskelig å bruke lederplassen til å mene noe sterkt om hvilket satsningsområde landsmøtet bør gå for.

Samtidig kan ikke Psykologtidsskriftet ha berøringsangst til dette stoffet. Snarere er det vår plikt å dekke disse sakene, gjennom journalistikk, debatter og kommentarer. Men opplever aktørene og leserne at vi ikke er uavhengige i vår dekning, mister vi vår troverdighet.

Det er en styrke for Psykologtidsskriftet at vi inngår i det fellesskapet og kjenner saksforholdene vi skal dekke. Men forvalter vi ikke de profesjonelle kravene om å skille mellom det personlige og det faglige, vil det raskt stilles spørsmål ved vår integritet. Og stiller leserne spørsmål ved vår integritet, er det redaksjonens ansvar å gi svar som viser at vi har et bevisst og gjennomtenkt forhold til denne type problemstillinger, slik at troverdigheten bevares.